

תת"ע 4214/04/16 - מדינת ישראל נגד נעאם מנצור

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

14 אפריל 2016

תת"ע 4214-04-16 מדינת ישראל נ' מנצור נעאם

לפני כבוד השופט טל פרי
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשמת

נעאם מנצור

ב"כ המאשימה עו"ד איתי פרץ.

הנאשמת בעצמה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשמת הודתה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום.

לפיכך, אני מוצא את הנאשמת אשמה בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום ומרשיע אותה בהתאם.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה:

הנאשמת נוהגת משנת 1996 ולחובתה הרשעה קודמות אחת, הנאשמת נתפסה כאשר נוהגת כשהרישיון פקע קרוב לשלוש שנים.

מדובר בעבירה חמורה ביותר ולא ניתן לדעת מה מצבו של הרכב, מה מצבם של תקינות המערכות, כתוצאה מכך בהתנהלותה, סיכנה את משתמשי הדרך והן את עצמה. לאור האמור, התביעה תעתור לפסילה שלא תפחת מ-3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשמת:

הנאשמת הודתה ולקחה אחריות מיד, על אף שהרכב לא שלה, הנאשמת לא ידעה שאין טסט ברכב. עובדה שהרכב היה תקין לחלוטין, העבירה הייתה ב- 15.2.16 וביום 16.2.16 עבר הרכב טסט וזה מעיד על תקינות הרכב לחלוטין. מדובר בנהגת שנוהגת משנת 1996 עברה תקין לחלוטין, עובדת וזקוקה לרישיון הנהיגה כדי להגיע למקומות על מנת לפרנס אותה ואת בני משפחתה, נסתפק בפסילה מותנית וקנס. אם בית המשפט יחייב בקנס כספי, מבוקש כי בית המשפט לא יפגע ברישיון הנהיגה.

גזר דין

הנאשמת הודתה והורשעה בביצוע העבירה כמפורט בכתב האישום.

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו: פסילה בפועל לתקופה של עד שנה , פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות לאלפי שקלים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו: הנאשמת מחזיקה ברישיון נהיגה משנת 1996 , צברה לחובתה הרשעה אחת קודמת אשר התיישנה.

צודק ב"כ המאשימה בטיעונו כי מדובר בעבירה חמורה ובמצב דברים רגיל, אכן היה מקום לפסול רישיונה של הנאשמת.

יחד עם זאת, לא אוכל להתעלם משתי נקודות אשר עומדות לזכותה של הנאשמת:

הראשונה, היא עברה הנקי כאשר ב- 20 שנות נהיגה, צברה בסה"כ עבירה אחת קודמת אשר התיישנה.

פרט נוסף, המתייחס למצבו של הרכב, ללמד כי רישיון הרכב שולם כשעה לאחר ביצוע העבירה ומבחן הרישוי נערך יום לאחר מכן, כלומר, הפגם רופא מידית וגם זה שיקול חשוב לעניין הענישה.

לאחר שהתחשבתי בדברי הנאשמת לעונש דלעיל ובמצבה הכלכלי ולאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי טיעוני הצדדים הנני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- הנני גוזר על הנאשמת קנס בסך 1,000 ₪.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים ו רצופים החל מיום 1.6.16 ובכל 1 לחודש. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי ותועבר לגביה באמצעות המרכז לגביית קנסות.

הנאשמת הונחתה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

- הנני פוסל את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא תעבור אותה עבירה בה הורשעה או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

- הנאשמת תחתום היום במזכירות בית המשפט על התחייבות בסך של 5,000 ש"ח שלא לעבור במשך 3 שנים את העבירה בה הורשעה, לא תחתום תיאסר למשך 15 ימים.

באפשרות הנאשמת לחתום על ההתחייבות במשרדי הסנגור.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשע"ו, 14/04/2016 במעמד הנוכחים.

טל פרי , שופט

